

Ісаченко Я. С.,
здобувач вищої освіти спеціальності 073 Менеджмент
Науковий керівник :**Шебаніна О. В.,**
д-р екон.наук, професор кафедри економічної
кібернетики, комп'ютерних наук та інформаційних технологій,
Миколаївський національний аграрний університет, м. Миколаїв

ВПЛИВ ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ НА СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНЕ СЕРЕДОВИЩЕ В ЄВРОПЕЙСЬКОМУ СОЮЗІ

У сучасному світі землекористування відіграє ключову роль у формуванні соціально-економічних систем націй. В контексті Європейського Союзу, де земельні ресурси обмежені та високо цінні, правильне управління землекористуванням стає особливо актуальним. Це важливо не лише через потребу збереження природних ресурсів, але й через його безпосередній вплив на економічне зростання та соціальну стабільність.

Вплив землекористування на соціально-економічне середовище може бути аналізований через різні аспекти, такі як забезпечення продовольчої безпеки, управління міським розширенням, збереження біорізноманіття, і навіть умови праці та життя громад. Землекористування впливає на всі ці сфери, формуючи основу для стійкого розвитку та взаємодії економічних та екологічних систем.

Землекористування в Європейському Союзі істотно впливає на економічний розвиток, особливо через такі важливі сектори, як аграрне господарство, лісівництво та розвиток нерухомості. В аграрному секторі, який є одним із основних джерел доходу і зайнятості в багатьох країнах ЄС, ефективне управління земельними ресурсами сприяє збільшенню продуктивності та стійкості агропромислового комплексу до змін клімату. За допомогою Європейської сільськогосподарської політики фермери отримують підтримку та стимули для впровадження новітніх технологій та переходу на сталі практики ведення господарства.

Лісове господарство також відіграє важливу роль у економіці ЄС, забезпечуючи сировиною деревообробну промисловість та підтримуючи екологічну стійкість через збереження лісових екосистем і біорізноманіття. Стійке управління лісами дозволяє забезпечувати відновлення ресурсів і є ключем до довготривалої екологічної рівноваги [1].

Розвиток нерухомості також тісно пов'язаний із землекористуванням, оскільки зонування та планування визначають розміщення нових житлових, комерційних та промислових зон. Це сприяє більш раціональному та ефективному використанню земельних ресурсів, зменшенню впливу на довкілля та уникненню хаотичного розвитку.

Крім економічного розвитку, землекористування істотно впливає на соціальну стабільність і житлову політику. Забезпечення доступності житла є критично важливим, особливо в урбанізованих регіонах ЄС, де проблема нестачі

доступного житла може призводити до значної соціальної напруги. Ефективне зонування та міське планування дозволяють збалансувати потреби в житлі, комерційних і рекреаційних зонах, сприяючи соціальній гармонії та взаємоповазі між різними групами населення.

Екологічні наслідки землекористування в Європейському Союзі мають вирішальне значення для забезпечення довгострокової життєздатності природних ресурсів. ЄС активно реалізує політики, спрямовані на сталий розвиток, включаючи захист біорізноманіття, обмеження негативного впливу виробничих процесів на довкілля та розвиток "зелених" зон. Захист біорізноманіття є критично важливим, оскільки Європа має багатий та унікальний природний ландшафт, який вимагає збереження своєї флори та фауни. Ініціативи з відновлення та збереження природних територій допомагають підтримувати екосистемні послуги, які є основою для здоров'я та добробуту населення [2].

Важливою частиною екологічної політики є обмеження викидів, які відбуваються в результаті промислової діяльності та інтенсивного сільського господарства. ЄС працює над зниженням викидів шкідливих речовин, впроваджуючи технології "чистого" виробництва та підтримуючи перехід до органічного землеробства, що зменшує вплив на природу і покращує якість сільськогосподарської продукції.

Розвиток зелених зон також є ключовим аспектом у політиці землекористування, оскільки вони не тільки сприяють збереженню біорізноманіття, але й забезпечують місця для відпочинку і спорту, покращуючи якість життя міського населення. Ці зони діють як "легені" міст, забезпечуючи чистіше повітря та знижуючи урбанізовані температурні ефекти.

Європейський Союз має складну систему політичних інструментів та регулювань для оптимізації використання землі. Одним із ключових елементів є Спільна сільськогосподарська політика (ССП), яка регулює аграрні субсидії, підтримуючи фермерів і стимулюючи їх до використання сталих методів господарювання. Ця політика допомагає гармонізувати аграрні стандарти по всій Європі, забезпечуючи високу якість продуктів харчування та захист навколишнього середовища [3].

Також ЄС активно використовує директиви щодо оцінки впливу на довкілля, які вимагають детального аналізу екологічних наслідків будь-яких значущих земельних та інфраструктурних проєктів. Ці регулювання сприяють більшій прозорості та відповідальності у прийнятті рішень, що стосуються великомасштабного використання земельних ресурсів.

Отже, землекористування в Європейському Союзі критично важливе для соціально-економічного розвитку, екологічної стійкості та соціальної стабільності. Впровадження стійких аграрних практик, ефективне лісове господарство та раціональне міське планування сприяють не тільки економічному зростанню, але й збереженню природних ресурсів. ЄС продовжує адаптувати свою політику землекористування, щоб відповідати глобальним викликам, таким як кліматичні зміни і зростання населення, забезпечуючи сталий розвиток та гармонію між економічними та екологічними цілями.

Список використаних джерел

1. Васильєва Т. А., Школа В. Ю. Інноваційний вимір системи сталого сільськогосподарського землекористування: досвід ЄС для України. 2021.
2. Суховенко А. Г. Землеустрій в країнах ЄС: економіко-екологічні стандарти. 2021.
3. Лазарева О. В., Горгоц А. О., Гориславська В. В. Збалансований розвиток землекористування в Європейському Союзі та пріоритети його ведення в Україні. Інвестиції: практика та досвід, 2021. (23), 32-37.